

РЕШЕНИЕ

№ 7939

гр. София, 30.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 30.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **4578** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от А. Х. С., чрез адв. И. П. П., вписана в САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу Решение № МДР-ПП-09-65 от 06.04.2021 г. на заместник – министър на земеделието, храните и горите и Ръководител на управляващия орган /УО/ на Програмата за морско дело и рибарство /ПМДР/ 2014 – 2020 г., с което на жалбоподателя е определена финансова корекция за сума в общ размер на 41 410,79 лв. /четиристотин и един хиляди четиристотин и десет лева и седемдесет и девет стотинки/ по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № МДР-ИП-01-37/10.08.2017 г., изменен с допълнителни споразумения № МДР-ИП-01-38/27.04.2018 г., № МДР-ИП-01-37/10.05.2018 г., № МДР-ИП-01-37/10.08.2017 г., № МДР-ИП-01-37/02.08.2018 г.

В жалбата решението е оспорено като незаконосъобразно, като се сочи, че оспореният акт е издаден при неспазване на установената форма и при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Излагат се съображения за немотивираност на акта и неправилни, необосновани и

некореспондиращи с установените по случая факти и обстоятелства констатации на УО. Сочи се, че не са налице елементите от фактическия състав на твърдяната нередност, че не е приложена съотносимата редакция на Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, както и че УО не е обсъдил обясненията и възраженията на жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма] – редовно призовано, представлява се от адв. М., с пълномощно по делото. Процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата, моли оспореното решение да бъде отхвърлено изцяло и претендира направените разноси в размер на платената държавна такса. Представя писмени бележки с копие за ответника, в които подробно са изложени доводи относно незаконосъобразността на процесното решение.

Ответникът Ръководителят на управляващия орган на ПМДР 2014-2020 г. – редовно призован, представлява се от юрк. К., с пълномощно по делото. Процесуалният представител на ответника оспорва жалбата и моли тя да бъде оставена без уважение. Представя писмени бележки с копие за жалбоподателя, в които са изложени аргументи за законосъобразността на оспореното решение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Административен съд – София – град, Трето отделение, Четиридесет и шести състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

[фирма] е бенефициент по процедура BG14MFOP001-5.004 „Преработване на продуктите от риболов и аквакултури“ с подписан договор № МДР-ИП-01-37/10.08.2017 г., финансиран по проект № BG14MFOP001-5.004-0017 по ПМДР 2014-2020 г.

В изпълнение на заложените дейности по проекта е проведена процедура за избор на изпълнител с предмет: „Доставка на технологично оборудване за повишаване на капацитета и намаляване на технологичните загуби в съществуващо рибопереработвателно предприятие“ и е подписан договор с избрания изпълнител М. С. – Д. на стойност 1 661 888,31 лв. без ДДС, от които 1 656 431,52 лв. верифицирана и изплатена безвъзмездна финансова помощ по проект № BG14MFOP001-5.004-0017. С писмо изх. № 70-1776/02.08.2018 г. ръководителят на УО на ПМДР 2014-2020 г. е уведомял жалбоподателя, че не е констатирал съществени нарушения по проведения избор за изпълнители.

УО на ПМДР 2014-2020 г. е започнал процедура по определяне на финансова корекция по сигнал от ИА СОСЕЗФ, получен с предварителен одитен доклад, връчен на жалбоподателя с писмо с изх. № 186/22.07.2019 г., във връзка с извършена проверка от ИА СОСЕЗФ на процедура за избор на изпълнител с предмет „Доставка на технологично оборудване за повишаване на капацитета и намаляване на технологичните загуби в съществуващо рибопереработвателно предприятие“, сключен договор от 29.11.2017 г. с изпълнител М. С. – Д. на стойност 1 661 888,31 лв. без ДДС, от които 1 656 431, 51 лв. верифицирана и изплатена безвъзмездна финансова помощ по проект № BG14MFOP001-5.004-0017. На УО е връчен и окончателен одитен доклад

от проверката на ИА СОСЕЗФ с дата 13.01.2020 г. В доклада е потвърдено, че е констатирано нарушение при провеждане на процедура за избор на изпълнител с предмет „Доставка на технологично оборудване за повишаване на капацитета и намаляване на технологичните загуби в съществуващо рабoпреработвателно предприятие“.

Чрез Информационната система за управление и наблюдение на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ИСУН/ на жалбоподателя са изпратени писма с изх. № 70-3506/03.08.2020 г. и 70-3505/03.08.2020 г., с които УО на ПМДР 2014-2020 г. е открил производство по налагане на финансова корекция по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № М.-ИП-01-37/10.08.2017 г. във връзка с констатирано нарушение. Жалбоподателят е уведомен и за одитния доклад, като му е дадена и възможност писмено да отправи своите възражения по основателността и размера на наложената финансова корекция. Чрез ИСУН жалбоподателят е подал възражение, което в атакуваното решение не е прието и е отхвърлено като неоснователно.

Вследствие на извършените проверки и резултатите, отразени в одитните доклади, е издадено и процесното Решение за определяне на финансова корекция № МДР-ПП-09-65 от 06.04.21 г. на заместник- министър на земеделието, храните и горите и ръководител на УО на ПМДР 2014-2020 г.

Въз основа на тази фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Обжалваното Решение № МДР-ПП-09-65 от 06.04.2021 г. на заместник – министър на земеделието, храните и горите и Ръководител на УО на ПМДР 2014 – 2020 г. за налагане на финансова корекция подлежи на съдебен контрол за законосъобразност съгласно чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕСФ. Оспорването е направено от лице – адресат на акта, за което същият е неблагоприятен, и в законоустановения за това срок, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

С оглед разпоредбата на чл. 168 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съдът отчита, че по делото са представени 3 /три/ на брой заповеди на министъра на земеделието, храните и горите. С първата заповед № РД 09-466/16.05.2019 г. е възложено на д- р Л. В. – заместник- министър на земеделието, храните и горите, да упражнява правомощията на ръководител на УО по ПМДР 2014-2020 г. С втората заповед № РД 09-187/26.02.2021 г. е възложено на д- р Я. И. – заместник- министър на земеделието, храните и горите, да упражнява правомощията на ръководител на УО на ПМДР 2014-2020 г., а с третата заповед № РД 09-365/07.04.2021 г. отново се възлага на д- р Л. В. да упражнява правомощията на ръководител на УО по ПМДР 2014-2020 г. Следва да се има предвид, че делегирането на правомощието по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ е допустимо, съгласно чл. 9, ал. 5 от същия закон.

Процесното решение за налагане на финансова корекция е издадено на 06.04.2021 г. от заместник- министър на земеделието, храните и горите д-р Я. И., който с оглед горепосочените заповеди е действал в качеството си на надлежно упълномощен Ръководител на УО на ПМДР 2014-2020 г. със заповед № РД 09-187/26.02.2021 г. на министъра на земеделието, храните и водите и в качеството си на компетентен

административен орган, на когото със ЗУСЕСИФ са предоставени правомощия за определяне и извършване на финансови корекции. Казано с други думи, към момента на издаване на процесното решение административният орган е бил надлежно овластен за постановяване на административни актове, с които се налагат финансови корекции. В този смисъл съдът намира, че процесното решение е издадено от компетентен орган, а делегирането на правомощието по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ е извършено е редовно и законосъобразно.

Решението е издадено в изискуемата по чл. 59, ал. 2 от АПК писмена форма. Що се отнася до изложеното в жалбата относно липсата на фактически и правни основания настоящият съдебен състав намира следното: административният орган /АО/, макар и синтезирано, е изложил фактите по конкретния случай – посочил е, че са извършени две проверки, които са завършили със съответните одитни доклади – предварителен и окончателен; посочил е изрично кой е обектът на проверка, а именно – процедура за избор на изпълнител с предмет „Доставка на технологично оборудване за повишаване на капацитета и намаляване на технологичните загуби в съществуващо рибопереработвателно предприятие“, сключен договор от 29.11.2017 г. с изпълнител М. С. – Д. на стойност 1 661 888,31 лв. без ДДС, от които 1 656 431,52 лв. верифицирана и изплатена безвъзмездна финансова помощ по проект № BG14MFOR001-5.004-0017; посочил е и че е констатирана нередност при провеждане на цитираната процедура за избор, като след това подробно е описал в какво се изразява тя – ограничително изискване, с което се нарушават разпоредбите чл. 54, ал. 4 от ЗУСЕСИФ вр. чл. 3, ал. 13, т. 1 от ПМС № 160/2016 и по-конкретно – в раздел III, т. 2.3) от публичната покана е посочено следното изискване към техническите възможности на кандидатите: Кандидатите следва да бъдат специализирани компании с опит в осъществяването на подобни дейности, а за доказване на изискването жалбоподателят е изискал списък на основните договори за доставка и/или услуги, съдържащ стойностите, датите и получателите, които са предмет на офертата, придружен с препоръки за добро изпълнение и копие на минимум един договор – за последните 3 /три/ приключени финансови години. След което, видно от процесното решение, АО е посочил и правното основание за определяне на размера на финансовата корекция – т. 11, б. „а“ /колона 4/ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ /посл. изм., ДВ, бр. 67 от 2019 г., в сила от 23.08.2019 г./.

АО е пропуснал обаче да посочи точното правно основание за определяне на финансова корекция, т.е. посочена е нарушената разпоредба, посочена е разпоредбата, въз основа на която АО е определил размера на финансовата корекция, но никъде в процесното решение не е посочено под фактическия състав на коя от 10-те точки на чл. 70 от ЗУСЕСИФ АО е подвел извършеното нарушение от жалбоподателя. В този смисъл настоящият състав приема, че основателно в жалбата се сочи, че липсва правно основание за определяне на финансовата корекция с процесното решение. Бидейки елемент от фактическия състав на акта по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, основанието за финансовата корекция е от съществено значение за неговата законосъобразност. Непосочването на релевантната правна разпоредба, предвиждаща нейното основание, опорочава волеизявлението на АО. При липса на указано правно основание не става ясно въз основа на коя разпоредба се определя финансовата

корекция. Неизпълнението на задължението за посочване на правното основание води на извод за неправомерно наложена корекция. С пропускането на този изискуем реквизит АО е допуснал нарушение на установената в чл. 59 от АПК писмена форма на процесния акт, което е самостоятелно основание за неговата отмяна. По този начин се прегражда възможността на жалбоподателя да проведе адекватна правна защита, защото последният, макар конкретно да е узнал кои правни разпоредби е нарушил със своето поведение, остава незапознат с точното основание измежду изброените в чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, въз основа на което е определена съответната финансова корекция.

Относно изложеното в жалбата, че „твърденията на УО в обжалваното решение за допуснати нарушения са изведени изцяло и дословно от доклада на ИА СОСЕЗФ“ съдът намира за изцяло неоснователно и причината за това е следната: това, че АО е избрал да използва същите изречения, които са използвани в одитния доклад, пък и макар дословно, не е нарушение нито на формата на процесния акт, нито пък е съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Не може жалбоподателя да очаква от АО, още повече да му възлага какви думи и изрази да използва при издаването от него административни актове. В случая това, което има значение, е не какви думи и изрази, респ. какви изречения е сформирал АО, а дали той е мотивирал, дали е обосновал акта, който е издал – дали е посочил фактическите и правните основания за издаването му.

Касателно спазването на административнопроизводствените правила настоящият съдебен състав счита, че в процесния случай те са нарушени. И по-специално – що се отнася до изтъкнатото в жалбата, че „управляващият орган не е изпълнил задължението си да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да обсъди обясненията и възраженията“ съдът намира следното: по отношение на изясняването на фактите и обстоятелствата от значение за случая – те са изяснени чрез провеждането на две проверки, които, както вече беше посочено, завършват със значително детайлни и пространни одитни доклади; освен това, както вече беше посочено по-горе, АО е обсъдил и цитирал и конкретни текстове и изисквания, включени в публичната покана.

По отношение на възраженията и обясненията на жалбоподателя – според чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ преди издаването на решението управляващият орган трябва да осигури възможност бенефициентът да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. В конкретния случай е дадена възможност на жалбоподателя преди да бъде издадено оспорваното решение да изложи своите възражения по основателността и размера на финансовата корекция, като жалбоподателят се е възползвал от тази своя правна възможност и е депозирал възражение. В конкретния случай АО е обсъдил, но не изцяло възраженията на жалбоподателя, като се е ограничил единствено до възражението, че заложеното изискване от жалбоподателя за изпълнени сходни дейности през последните 3 приключени финансови години не противоречи на чл. 3, ал. 13, т. 1 от ПМС № 160/2016 г. Останалите възражения на бенефициета – за неяснота върху каква основа и по какъв начин УО е изчислил размера на предполагаема финансова корекция; за липсата на мотиви относно метода, по който е изчислен размерът на корекция; за това установено ли е категорично настъпило реално финансово отражение на вмененото нарушение, АО не е обсъдил. С оглед на

това допуснато е съществено процесуално нарушение, като АО не е изпълнил задължението си по чл. 73, ал. 3 от ЗУСЕСИФ да обсъди направените от бенефициента възражения.

За пълнота съдът счита, че следва да се отбележи и следното: обясненията на жалбоподателя не са предмет на обсъждане от страна на АО в решението за определяне на финансова корекция. Видно от цитирана разпоредба на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ АО обсъжда единствено и само писмените възражения на бенефициента, тоест никъде не е посочено, че АО обсъжда в издаваното от него решение и обясненията на бенефициента. Такива обяснения може да са били изискани в рамките на извършените проверки, завършили с одитни доклади, но тези обяснения имат за цел подпомагане и съдействие на органите, извършващи одитната дейност, тоест тези обяснения биха могли да се отразят в резултата от проверката, а именно в съставения одитен доклад, но АО няма задължение да ги обсъжда при издаване на съответното решение.

Тук е мястото да се обсъди и неколккратно изтъкваното в жалбата обстоятелство, че УО със свое писмо с изх. № 70-1776/02.08.2018 г. е одобрил същата тази процедура, подчертавайки, че не е констатирал съществени нарушения по проведения избор, като одобрява същия. В случая от значение е дали в ПМС № 160/2016 г. е налице установена забрана за извършване на последващ контрол от УО, когато същият е осъществил предварителен и/или текущ такъв. Забрана в тази насока няма, поради което такава не е и нарушена от УО. Забрана за последващ контрол на УО, извършен в производство след осъществен предварителен контрол също не е налице и в ЗУСЕСИФ. Контролът и в частност администрирането на нередности са предмет на самостоятелна Глава пета от ЗУСЕСИФ, приложима и за производството и по Глава четвърта, като съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУСЕСИФ органи за управление и контрол на средствата от ЕСИФ са управляващите органи, сертифициращите органи и одитните органи. Съгласно чл. 69, ал. 2 от ЗУСЕСИФ процедурата по администриране на нередност започва по инициатива на управляващия орган на съответната програма или по сигнал. Безспорно е също, че съгласно чл. 6, ал. 1 от АПК административният орган упражнява правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, което именно създава и оправданите правни очаквания у адресатите на съответния акт за правилност и законосъобразност на провереното действие или акт. Но в нормативната уредба на управлението на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове упражнените от управляващия орган правомощия по контрол на изразходването на средствата не преклудират правомощието за последващо установяване на нередност и налагане на финансова корекция. Това правомощие произтича от установеното в чл. 122 и 143 Регламент № 1303/2013 задължение на държавите членки за разследване на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции. В този смисъл неустановяването на нередността на етапа на стартиране на процедурата или при провеждането на същата принципно не санира нередността, обусловена от поведението на бенефициента, ако такава е налице. С оглед на така изложеното доводът на жалбоподателя за установяването на нередност и налагането на финансова корекция в нарушение на принципите на правната сигурност, на оправданите правни очаквания и на добрата администрация поради извършен предварителен и текущ контрол от УО е неоснователен.

От фактите по делото, установени въз основа на приобщените доказателства, и с оглед гореизложеното съдът приема, че в случая е допуснато съществено нарушение на

административнопроизводствените правила, което, от своя страна, обосновава извода, че обжалваното решение е издадено при липса на надлежно проведено административно производство. Наред с това оспореното решение не съдържа позоваване на конкретно правно основание за определяне на финансова корекция измежду изброените в чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, което води до съществено нарушаване на установената от чл. 59 от АПК вр. чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ форма. При това положение за съда става невъзможно да упражни контрол за материална законосъобразност на административния акт.

При този изход на спора искането на жалбоподателя за разноски се явява основателно и следва да бъде уважено, като следва да му бъде присъдена сумата от 331,30 лв. /триста тридесет и три лева и тридесет стотинки/, представляваща платена държавна такса.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № МДР-ПП-09-65 от 06.04.2021 г. на заместник – министъра на земеделието, храните и горите и Ръководител на управляващия орган на Програмата за морско дело и рибарство 2014 – 2020 г., с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от А. Х. С., е определена финансова корекция за сума в общ размер на 41 410,79 лв. /четиристотин и един хиляди четиристотин и десет лева и седемдесет и девет стотинки/ по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № МДР-ИП-01-37/10.08.2017 г., изменен с допълнителни споразумения № МДР-ИП-01-38/27.04.2018 г., № МДР-ИП-01-37/10.05.2018 г., № МДР-ИП-01-37/10.08.2017 г., № МДР-ИП-01-37/02.08.2018 г.

ОСЪЖДА Министерството на земеделието, храните и горите да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], представлявано от А. Х. С. сумата от 331,30 лв., представляваща съдебни разноски. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: